

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Ніе, кога искаме да речеме некому нешто нужно, предъ да го представиме, починаме рѣчь-та сосъ начинъ, щото да направиме перво оногова чѣловѣка внимателна, и после да почнеме представляваніе-то. Това прочее предъ представляваніе-то предуготовленіе въ писмата именувае Предисловіе, кое-то тебе да бѣва кратко.

Въ торговски-те писма редко се нахожда предисловіе: Понеже въ нихъ безъ церемонія представлявае подлогъ-о.

ПОВѢСТВОВАНІЕ.

Повѣствованіе, кое-то се и Повѣсть дума, е представляваніе-то подлогъ-а: кое-то тебе да бѣва ясно, совершенно и подробно, зашто инакъ, какво-то рекохъ и на друго место, бѣва нашій-о подлогъ непонятенъ и слѣдователно пустъ.

ПРИРѢЧІЕ.

Слѣдъ Повѣсть-та ніе повторываме подлога ономува, до кого-то пишеме, сосъ обѣщаніе, или да му слугуваме сосъ усердіе, или да го обичае отъ сердце или всегда да го благодѣтелствуваме и прч. И това е Прирѣчіе на писмо-то, кое-то тебе да бѣва, какво-то и Предисловіе-то, кратко.

ПОДПИСЪ.

Като се свърши прирѣчіе-то, абіе слѣдува Подпис-о, въ кого-то се вмѣщаватъ слѣдо-